

energi, vindmøller m.v. falder væk og erstattes af, at det kommer oven i prisen. Det finder vi også er godt.

Vi finder det også godt, at aftalen løber til 2003, og at parterne derefter står frit. Det er ikke bare ud fra nogle politiske betragtninger, men fordi vi nu kommer ud i en fri konkurrence, hvor vi selvfølgelig ikke præcis kan sige, hvad der sker. Det kan være, at der sker et eller andet, hvor vi – måske et meget bredt flertal i Folketinget – siger, at det var ikke det, vi havde forestillet os, og så kan vi justere.

Vi får så også disse kvoter, begrænsninger på elproduktionen med CO₂-kvoter. Det er jo ikke den del af aftalen, som vi er allermost begejstrede for fra konservativ side, men den er dog udformet på en måde, som vi finder, vi og branchen kan leve med, for den er fleksibel, og det er også et nøgleord for nutiden og fremtiden.

Så helt overordnet og grundlæggende er Det Konservative Folkeparti glad for det her, og vi er helt klart med i forliget. Hvordan kunne vi være andet, når det drejer sig om liberalisering, fri prisdannelse og den fornuftige måde at køre økonomi på?

Vi er også tilfredse med, at energi- og miljøministeren for ganske nylig – kan jeg forstå – gennem Nordisk Ministerråd har spillet ud med et initiativ om at ville skabe et marked, først og fremmest inden for Norden, de nordiske lande, med en handel med CO₂-kvoter, og jeg vil da gerne bede ministeren bekræfte det og måske fortælle lidt udbyggende om, hvad der ligger i det. Det finder vi et godt initiativ.

Det er naturligt at tage udgangspunkt i Norden, som er langt fremme med liberalisering. Vi er vel egentlig det af de 5 nordiske lande, der er længst tilbage eller er kommet sidst med, men vi finder, at det er en god start, og det skal så gå videre inden for EU og så brede sig. Her kan vi være foregangsland, og det er fint.

Men så må jeg sige, ligesom også Venstres ordfører har gjort det, at der er nogle problemer i det her. Det er jo et meget stort lov- og sagskompleks, og det er kompliceret. Der har været rejst indvendinger fra elbranchens side om, at eksisterende virksomheder ikke får de samme gode muligheder som nye aktører på markedet, og det vil vi gerne have undersøgt nærmere, for det vil jo i givet fald ikke være en fri og lige konkurrence, sådan som det skal være, også efter reglerne inden for EU om det indre marked;

altså fri og lige konkurrence, konkurrence på lige vilkår.

Der forestår til efteråret det store arbejde med at finde ud af helt konkret, hvad elværkernes økonomiske forpligtelser er, altså spørgsmålet om åbningsbalancerne. Vi skal også have løst problemet endeligt omkring vindmøllerne, hvor situationen er den i branchen, at det opfattes, som om der fra nu af og frem til årsskiftet i overgangsfasen er endnu strammere betingelser, end der vil være derefter, altså når reformen træder i kraft. Det har da ikke været meningen med det hele, og dér tror jeg, at vi har en fælles interesse i at få løst de problemer.

Så må jeg på linje med, hvad Venstres ordfører gjorde gældende, sige, at der jo er rejst anføgtelser om lovgivningen her i forhold til grundloven og grundlovens § 73. Det er den, der siger noget om ekspropriation. Der er rejst spørgsmål om, hvorvidt lovgivningen indeholder begrænsninger i råderetten, som altså går ind i ejendomsretten, og der har vi fået et, jeg ved ikke, om det hedder responsum, men et notat fra Justitsministeriets Lovafdeling, der siger, at det må anses for at være i orden og inden for grundlovens rammer, og vi har bedt om at få den sag lidt mere uddybet.

Så har vi fået et notat fra Kammeradvokaten, som siger, at det her vil han helst ikke vurdere, for han har faktisk været ganske meget med i arbejdet og rådgivet Justitsministeriet, og hvis han skal til at vurdere resultatet af sin egen rådgivning, så er han i virkeligheden inhabil. Jeg ved ikke, om han direkte bruger ordet inhabil, men det er det, der ligger i det.

Vi er fra konservativ side bekymrede for det her. Vi ønsker ikke at medvirke til en lovgivning, som kan kritiseres for at være i strid med grundloven.

Og vi husker endnu en minister fra denne regering eller fra hr. Poul Nyrup Rasmussens regering – det var så før valget – nemlig undervisningsministeren, der også stod på denne tallerstol, ligesom miljø- og energiministeren gør det nu, og sagde, at han følte helt klart og var overbevist om, at det var inden for grundlovens rammer. Det var omkring Tvindsagen. Men det var det ikke. Der kom en domstolsprøvelse. Den gik til Højesteret, og en enig Højesteret underkendte den.

Den situation har vi i Det Konservative Folkeparti ikke lyst til at blive bragt i; derfor ønsker vi, at der på en eller anden måde kommer en tredjepartsvurdering af lovforslaget om,